

català · español

UNIVERSITAT POMPEU FABRA

MINIPUT 2003

Del 17 al 20 de novembre de 2003
Auditori de l'edifici Balmes (IDEC), Universitat Pompeu Fabra
Balmes, 132
Barcelona

Presentació

Programa

Organització

Auditori edifici Balmes (IDEC-UPF). Balmes, 132. Barcelona. **De 18.00 a 21.00 hores**

Dilluns 17 de novembre

PRESENTACIÓ DE L'ACTE. Aquesta sessió començarà a les 17 hores

"AL LLOC DE L'ALTRE"

En aquesta sessió presentem sengles capítols de dues sèries documentals de telerealtà, dos programes d'entreteniment que fan servir recursos propis del reportatge per posar en escena un repte. Els personatges implicats accepten una aposta que tindrà conseqüències: un repte amb ells mateixos i amb l'audiència. No és casual que ambdues sèries siguin de la creativa factoria Channel 4 i que parteixin d'una juguesca, a què els britànics són tan afeccionats. Tot bon repte té la seva dosi de conflicte, intern o sobrevingut, de manera que no hi falta l'element dramàtic. És el retrat de dues experiències transformadores que plantegen qüestions sobre la intimitat, l'autenticitat i l'ús dels personatges. La càmera entra a la teva vida i te la canvia. És una transformació de debò o només "per a la galeria"? La telerealtà és tele, però... és realitat? L'artifici del guió i de la tècnica i la mediació dels professionals impedeix de fer-ne un retrat autèntic?

Produccions que es projectaran:

Faking it, documental de telerealtà. Gran Bretanya, CHANNEL 4, 65'

Wife swap, documental de telerealtà. Gran Bretanya, CHANNEL 4, 49'

Moderaran la sessió: Lurdes Cortès i Cristina Hernández

Comptarem amb la presència de: Stephen Walker (director de *Faking it*)

Faking it

Gran Bretanya, 65'

Títol original: *Faking it*

Any de producció: 2002

Gènere: documental de telerealtà

Producció: RDF Media per a Channel 4

Director: Stephen Walker

Productora delegada: Hilary Bell

El líder del grup punk Dead Pets (Mascotes Mortes) té quatre setmanes per convertir-se en un impostor. Amb l'ajuda de professionals haurà de ser capaç, al final del procés, de fer-se passar per director d'orquestra novell. Haurà de dirigir una peça de Rossini; els

seus jutges seran la Royal Philharmonic Orchestra, tres crítics musicals i tota l'audiència del concert. Ningú no sap que es tracta d'una juguesca. Assistirem a la transformació personal del protagonista i viurem el repte amb l'ai al cor. Una història de superació personal. L'home del final ja no és el mateix. En acabat el premi de debò no és en metàl·lic sinó un intangible: l'autoestima. Situacions variades, humor i empatia.

Wife swap

Gran Bretanya, 49'

Títol original: *Wife swap*

Any de producció: 2002

Gènere: documental de telerealitat

Producció: RDF Media per a Channel 4

Directora: Sidra Kahn

Productora delegada: Hilary Bell

Wife swap, "canvi d'esposa". Dues dones intercanvien llar, marit i fills durant dues setmanes. Això condiciona molt i és un repte del qual ningú en surt incòmode. Si, a més, ambdues famílies són diferents com de la nit al dia, el canvi pot ser explosiu. La convivència familiar, gran font de conflicte en general, es veu forçada aquí per les circumstàncies i el resultat treu foc. Els usos, els costums, les prioritats, les opcions... tot canvia. Som testimonis de la dinàmica familiar de dos grups humans molt diferents i que no responen als nostres clixés habituals. Són dues famílies en les quals irromp un "alien", justament una peça clau: la mestressa de casa. Hi ha una utilització perversa dels personatges? És lícit assaltar la seva intimitat d'aquesta manera? Fins on arriba la manipulació? Què n'hem de dir dels efectes col·laterals?

Dimarts 18 de novembre

"PROVA DE FER-HO DIFERENT"

Hi ha moltes maneres de fer televisió, tantes com intents de jugar amb l'originalitat i el risc per fer que el medi no es quedi encallat en un limitat joc de gèneres. Els tres programes que presentem són un clar exemple d'aquesta incansable recerca de canviar la manera d'explicar i de veure temes aparentment esgotats o d'interès dubtós, i convertir-los en programes de gran audiència. Per acabar direm que no és el primer cop que a l'INPUT es poden veure peces que barregen gèneres; però aquest any i, com ja hem dit abans, la sensació que aquestes tres peces ens desprenen no és de barreja sinó de reconversió de la mateixa narrativa.

Produccions que es projectaran:

***Feltham sings*, documental musical. Gran Bretanya, 49'**

***Hidden*, documental animat. Suècia, 8'**

***Wicked words*, magazín. Suècia, 29'**

Moderaran la sessió: Àngel Leiro i Tània Balló

Comptarem amb la presència de: Jane Nichols (cap de producció de Films of Record) i Karin af Klintberg (directora i productora de *Wicked words*)

Feltham sings

Gran Bretanya, 49'

Títol original: *Feltham sings*

Any de producció: 2002

Gènere: documental musical

Producció: Films of Record i Century Films per a Channel 4

Director: Brian Hill

Productora delegada: Katie Bailiff

Hem vist molts documentals sobre presons per a joves, en què ens parlen sovint de les seves experiències intenses i fosques. Ara imaginem-nos de fer-ho diferent. Amb l'ajuda del poeta Simon Armitage, del compositor Dextrous i del director Brian Hill, el que va

estar a punt de convertir-se en un film més, es presenta com una original manera de narració, partint d'un gènere tan allunyat, en principi, d'aquest tipus de temàtica, com és el musical. La presentació d'aquests joves, cantant les seves pròpies vivències, permet veure'ls com alguna cosa més que lladres de cotxes, carteristes o atracadors.

Hidden

Suècia, 8'

Títol original: *Gömd*

Any de producció: 2002

Gènere: documental animat

Producció: Story AB per a SVT- Swedish Television

Directors: Hanna Heiborn, David Aronowitsch i Mats Johansson

Si unim l'àudio d'una entrevista de ràdio real a un nen, Giancarlo, en què relata una vida clandestina i repleta de constants persecucions per part de la policia sueca, amb una imatge animada, d'una tendresa abassegadora, el resultat és *Hidden*, una peça que demostra com a vegades la combinació de gèneres aporta una visió igual o més intensa del fet relatat i que per res li treu credibilitat.

Wicked words

Suècia, 29'

Títol original: *Vårsta Spraket*

Any de producció: 2002

Gènere: magazín Producció: SVT- Swedish Television

Director: Karin af Klintberg

Productora delegada: Karin af Klintberg

Quan ens imaginem que un programa de televisió tracta sobre la llengua i els seus dialectes, tots tendim a pensar en espais poc dinàmics. Dons bé, la televisió sueca trenca amb aquest vell mite, i proposa *Wicked words*, un programa que d'una manera interactiva, actual i divertida, acosta a l'espectador una visió diferent sobre la seva llengua i la seva utilització.

Dimecres 19 de novembre

"DESPRÉS DE LA GUERRA"

Dèia Tolstoi que no es pot donar una guerra per acabada fins que no estigui enterrat l'últim soldat que hi ha mort. Aquesta no és, precisament, la filosofia dels mitjans de comunicació avui. Així que s'ha signat la pau, o que comencen a arribar imatges d'una guerra més nova i més mediàtica, els conflictes bèl·lics desapareixen dels informatius. Però la ignorància dels mitjans no implica l'oblit del conflicte, ni el silenci i el perdó de víctimes i botxins. Bòsnia i Txetxènia -fa tan poc, i ja tan lluny- en serien dos bons exemples. On queden les guerres, un cop han acabat? Dues televisions públiques europees van assolir el repte de retornar al principi del final bèl·lic, de maneres molt diferents i també amb resultats molt diferents.

Produccions que es projectaran:

***The enclave*, ficció. Holanda, 90'**

***Caucasian prisoners*, documental. Bielorrússia, 53'**

Moderaran la sessió: Fúlvia Nicolàs i Tatiana Sisquella

Comptarem amb la presència de: Yuri Khashchavatsky (director i guionista de *Caucasian prisoners*) i Alma Popeuys i Hein Schütz (guionistes de *The enclave*)

The enclave

Holanda, 90'

Títol original: *Vårsta Spraket*

Any de producció: 2002

Gènere: ficció

Producció: VARA
 Director: Willem Van de Sande Bak Huyzen
 Productora delegada: Rolf Koot

The enclave, de la televisió holandesa, és un producte del tot diferent: una pel·lícula de ficció sobre la matança de Srebrenica, a la guerra de Bòsnia. Una massacre llunyana que pesa encara sobre la consciència dels holandesos, ja que es va dur a terme sota la mirada negligent dels cascos blaus d'aquest país enviats per Nacions Unides a vigilar la zona. *The enclave* explora, des de la ficció, les conseqüències morals de la guerra per a víctimes i botxins, les ferides no tancades i les responsabilitats de la burocràcia internacional. La reflexió, en aquest cas, es fa des de la pell d'algú que, havent perdut la família en el conflicte, necessita conèixer el "perquè" del seu passat per poder fer front al "com" del seu futur. *The enclave* és també el reducte que tota guerra deixa dins de cada persona.

Caucasian prisoners

Bielorússia, 53'

Títol original: *Kavkazkie Plenniki*
 Any de producció: 2002
 Gènere: documental
 Producció: Besta Films
 Director: Yuri Khashchavatsky
 Productora delegada: Stanislaw Krzeminski

La ZDF va produir *Caucasian prisoners*, una reflexió absolutament personal, en molts sentits literària, sobre la guerra de Txetxènia (*les guerres de Txetxènia*). Un producte d'autor, lliure, irònic i desesperançat, amb imatges i textos extraordinaris. Imatges cedides pels seus amics stringers, càmeres de guerra avesats a mil batalles; textos propis i lectures de Tolstoi, l'escriptor pacifista que va combatre, a mitjan segle XIX, a les guerres del Caucas. Una obra mestra sobre la guerra i la pau, la crueltat, la inutilitat dels heroïsmes i les honestedats individuals, que parla sobre dues guerres que són la mateixa... i que podrien ser totes. La perspectiva escollida és la de l'observador, del testimoni: el vell periodista, els càmeres, l'escriptor i soldat pacifista del segle XIX.

Dijous 20 de novembre

"LA FONA DE DAVID?"

Les televisions autonòmiques malden per competir amb els gegants d'abast estatal, però estan condicionades per ingressos més baixos que les obliguen a produir amb pressupostos menors. Això les situa en el paper d'un David valerós que s'enfronta a Goliat. A la vegada, s'esforcen per oferir una identitat pròpia. En alguns casos aquesta identitat és un tret indiscutible de la cadena, però molt sovint no és tan fàcil distingir-se. Competir amb més enginy que recursos per marcar la diferència és l'objectiu d'aquestes televisions. Us presentem tres armes de David: un programa d'entrevistes (*talk show*) sostingut per la personalitat del seu director i presentador, un concurs que persegueix la màxima proximitat a l'espectador i una comèdia de situació (*sitcom*) adaptada als gustos d'un públic que ja ha deixat clar què li agrada. Tombaran amb aquesta fona la quota d'audiència (*share*) de Goliat?

Produccions que es projectaran:

Ratones coloraos, programa d'entrevistes (*talk show*). Espanya, Canal Sur
Reperto a domicilio, concurs. Espanya, TeleMadrid
L'un per l'altre, comèdia de situació (*sitcom*) de TV3 i Kràmpack

Moderaran la sessió: Joan Carreras, Mai Balaguer i Ferran Molinas

Comptarem amb la presència de: Jesús Quintero (presentador i director de *Ratones coloraos*), Jordi Roure (cap de producció de dramàtics de Televisió de Catalunya) i Mariano Blanco (membre de l'equip de producció de *Reperto a*

domicilio)

Ratones coloraos

Espanya, 60'

Any de producció: 2003

Gènere: programa d'entrevistes (*talk show*)

Producció: Silencio Productora de Radio y Televisión

Director: Jesús Quintero

Producció: Ester Retamal

Ratones coloraos és un programa ple de sorpreses sense fer veure que envien cartes; està farcit d'humor sense riure's de ningú. En un plató amb públic, Jesús Quintero entrevista personatges mediàtics i deixa parlar els seus personatges, els que ell mateix ha quasi inventat descobrint-los a l'ombra. El mític "loco de la colina" que un dia va ser "perro verde" triomfa a Andalusia i proporciona una bona audiència a Canal Sur. Mentre els ratolins corrents es pregunten qui s'ha endut el formatge, la colla dels "ratones coloraos" rossega tot el que troba al rebost.

Reperto a domicilio

Espanya, 50'

Any de producció: 2003

Gènere: concurs

Producció: ZZJ

Directora: Teresa Blasco

Reperto a domicilio és l'aplicació televisiva d'aquella idea que si la muntanya no va fins a Mahoma serà millor que Mahoma agafi una camioneta amb càmeres, focus i hostesses i s'acosti fins a la muntanya. El profeta elegit és Constantino Romero i la terra promesa es troba a qualsevol casa de la comunitat madrilenya. La fórmula busca el veïnatge total, la màxima sintonia amb ritme de concurs i melodia urbana. TeleMadrid s'ha inventat un altre fet diferencial: a Madrid, quan truquen al timbre, a més del carter o el noi del súper també pot ser que vingui a casa Constantino Romero. Veïns, si us plau, no baixin de l'escenari.

L'un per l'altre

Catalunya, 30'

Any de producció: 2003

Gènere: comèdia de situació (*sitcom*)

Producció: Televisió de Catalunya, Conxa Orea, Kràmpack, Elisenda Alonso i Jordi Sánchez

Director: Pepe Anton Gómez

Productora: Montse Navarro (TVC)

L'un per l'altre no és cap sèrie derivada (*spin off*) de *Plats bruts* sinó un fill dels mateixos pares. Després que la tanda de serials demostrés les possibilitats dels dramàtics catalans, la comèdia de situació (*sitcom*) va trobar en *Plats bruts* l'èxit més sonat gràcies al desvergonyiment dels guions, a l'humor directe dels actors i també a l'obediència a les lleis del gènere. Amb *L'un per l'altre*, Jordi Sánchez i Mònica Glaenzel exploten de nou totes les seves virtuts i TV3 carrega la graella amb un projectil fulminant.